

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XVIII. Quid sit de ea narratione sentiendum, quæ ex Molinæo profertur de Ludouico Rege Franciæ XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

CAPVT XVIII.

*Quid sit de ea narratione sentiendum, quæ ex Molinæo
profertur de Ludouico Rege Franciæ XII.*

HISTORIAS etiam profers pro asserenda hac
vestraliberrate. [Memoratu, inquis, dignum est
exemplum Ludouici duodecimi, cui patris populi co-
gnomen impositum est. Incendebant eum Cardina-
les & Episcopi aliquot aduersus Merindolanos &
Crabrierenses (reliquias videlicet Albigensum Chri-
stianorum, qui olim propter Christum diu multumq̃.
vexati sunt) quippe veneficos, incestos, hæreticos, ac
proinde tollendos esse. Merindolani & Crabrierenses
subodorati quæ Cardinales & Episcopi in se consilia
coquetent, mittunt ad Regem Legatos, & innocetiam
suam tutantur. Eos Legatos aditu Regis Cardinales
prohibere conabantur, Regem monentes, ne illis pro-
se dicendi apud se potestatem faceret, iure Canonico
prohiberi ne quis cum hæreticis communicet. Tum
Rex, Etiam si, inquit, mihi in Turcam aut diabolum
bellum suscipiendum esset, eos tamé prius audire vel-
lem. Dignum prorsus Rege responsum. Quippe inau-
ditum & indefensum quemquam damnare, sceptro &
iure abuti est. Ergo accitos Legatos Ludouicus intro-
duci iubet. Illi reuerenter exponunt, Merindolanos &
Crabrierenses, Euangelium, Biblia, Symbolum Apo-
stolicum, Dei præcepta, Sacramenta agnoscere atque am-
plecti: cæterum nec Papæ, nec ipsius doctrinæ crede-
re. si secus esse Rex deprehenderet, se nullum supplicium
recusare. Ea itane se haberet, an secus, Rex scire voluit.
Itaque ea de re Adamo Finnæo, libellorum supplicum
magistro, & Guilhelmo Paruo Dominicano, qui illi
erat à confessionibus, quæstionem mandat. Illi in ea
loca profecti, & quæstionibus perfectis, reuersi sunt ad
Regem. Referunt, illis in locis homines baptizari, Ar-

772 DE CHRISTIANA LIBERTATE
tículos fidei, & Decalogum doceri, Dominicos dies
religiosè coli, Dei verbum exponi, veneficia & stupra
apud eos nulla esse. Cæterùm se in ipsorum templis
neque imagines, neque ornamèta Missæ vlla reperisse.
His auditis Rex, eosne præcipiti iudicio damnauit? aut
bello persequutus est? Minimè: sed iureiurando addi-
to, Me, inquit, & cætero populo meo Catholico melio-
res illi viri sunt.] Hæc tua sunt de Ludouico duodeci-
mo, vel certè Molinæi, cuius ex libro de Monarchia
Francorum, te illa deprompsisse significas. In quibus
dum laudatur Ludouicus duodecimus, vituperantur
prædecessores eius clarissimi Gallix Reges, Philippus
Augustus, & diuus Ludouicus, à quibus Regibus per-
secutionem passi sunt Albigéses. Nam Philippus qui-
dem per suos duces multa Albigensium milia sustulit:
posteaque Ludouicus Ludouici filius, cùm eosdem in
sua perfidia obstinatos comperisset, Ioanni Bellemon-
tensi imperat exercitum in eos ducere. quod adeò fru-
stra non fuit, vt intra paucos dies, alijs atque alijs rece-
ptis eorum munitionibus, rebelles perdomitos conue-
nientibus affecerit pœnis. Ac ne tum vim dumtaxat in
eos adhibitum fuisse, non doctrinam, non salutaria
monita subministrata calumnieris; constat, Philippo
regnante, sic armis oppugnatos Albigenses, vt animos
quoque eorum expugnandi cura nequaquam defuerit.
quippe Simonem Montfortium belli ducem comita-
tus Dominicus, vir continentia vitæ, & doctrina cla-
rus, magnam verbi ministerio & omni officio charita-
tis operam præstitit, quo miserè deceptas animas erro-
rum laqueis eximeret. Tibine ergo Albigenses propter
Christum diu multumque vexati fuisse videtur, quos
Christianissimi Reges, & religiosissimi Gallix nobiles
tunc sunt persecuti? Itane tibi tunc omnis Gallia insa-
nisse videtur, vt Christum ignoraret, quem in suis di-
scipulis opprimere conaretur? Apud solos ergo Albi-
genes

genes tunc Christi erat Ecclesia, & de cæteris regni
 partibus perierat: quoniam profectò Christi Ecclesia
 esse non potuit, quæ aduersus Christum grauem ad eò
 persecutionem cõmoueret. A quibus igitur, obsecro,
 & per quos, ad Ludouicum vsque duodecimum, veræ
 religionis hæreditaria successio penetrauit? quomodo
 suum populum Catholicum vocat, qui per te Chri-
 stianus non erat? Successerat enim eadem in religione
 ijs populis, à quibus propter Christum Albigenses fin-
 gis persecutionem esse perpeffos. Ex aduerso autem
 cum populum suum in ea cum Albigensibus compa-
 ratione Catholicum vocat, nonne significat Albigen-
 ses non fuisse Catholicos? quid enim est quod dicit,
 nisi viros illos, quamuis pontificiæ doctrinæ non ac-
 quiescerent, tamen Catholicis, qui eam sequerentur,
 fuisse meliores? Non ergo erant illi Catholici, ipsius
 Ludouici iudicio: quare nec Christianæ Ecclesiæ gre-
 mio comprehensi, cum in Symbolo profiteamur Ec-
 clesiam Christi Catholicam. Tu ergo iam videris, quo-
 nam modo homines ab Ecclesia Christi alienos, quos
 proinde haberi oportuerat sicut ethnicos & publica-
 nos; quomodo hæreticos & schismaticos, quibus nec
 Aue dici cõuenerat, meliores esse dixerit viros Catho-
 licis hominibus, & obedientibus Ecclesiæ filijs. Iam &
 hoc attède, ex qua suorum relatione fingatur Rex me-
 liores illos esse viros Catholicis populis concludere:
 nempe quia in illis Albigensium locis homines bap-
 tizarentur, articuli fidei, Decalogus docerentur, ver-
 bum Dei explicaretur, veneficia apud eos & supra
 nulla essent; proptereane ergo meliores Catholicis?
 Quid enim istorum apud veteres damnaissimas hæ-
 reses non fiebat? Apud Nouatianos, Donatistas, Aria-
 nos, Nestorianos, Eutychianos, aliasque pestes, bap-
 tizabantur homines, articuli fidei, Decalogus studio-
 sissimè tractabatur, Dominici dies religiosè coleban-

774 DE CHRISTIANA LIBERTATE
tur. Sæpe iidem tam bonis erant moribus, vt multos
Catholicos erubescere cogeret. Hi ergo sectarij rectè à
quoquam sano homine Catholicis dicerentur esse me-
liores? Laudas Regem, quia non præcipiti iudicio reli-
quias Albigenium cõdemnauerit: nec aduertis quàm
præcipiti iudicio concluderit, addito etiam iureiuran-
do, ex confusa, & generali, nec bene discussa informa-
tione, illos Catholicis populis esse meliores. Quomo-
do enim, & qui, quòve Articuli fidei doceantur, qua
ratione Decalogus tractetur atque explicetur, quo-
modo etiam & qua forma verborum baptizentur ho-
mines, permultum interesse quiuis intelligit.

CAPVT XIX.

*Non satis narratorem hunc attendisse quæ fuerit
Albionum doctrina.*

PORRO nec illud in hac fictitia narratione satis
attenditur, quæ doctrina fuerit Albigenium, quo-
rum hi dicuntur esse reliquias. Cùm enim sancti Do-
minici ætate variæ hæreses grassarentur sub generali
nomine Catharorum, diuersasque Christianæ Eccle-
siæ prouincias macularent; vt Lombardiam, vt Tu-
sciã, vt Marthiam; fuit inter cætera loca comitatus Al-
bigenis deprauatissimus, vnaque illic ex sedecim que
Catharorum Ecclesiæ numerantur à fratre Reinerio,
antea hæresiarcha inter ipsos Catharos, postea verò sa-
cerdote Ordinis Prædicatorũ. Qui etiam vt breuiter,
ita dilucidè sententias Catharorum, & communes
omnium & proprias ferè sectarum singularum, qui-
bus inter se (quod facillimè euenit inter hæreticos) dis-
crepabãt, recensuit atq. explicauit. Cõmunes, inquit,
opiniones omnium Catharorum sunt istæ: videlicet,
quòd diabolus fecit hunc mundũ, & omnia quæ in eo
sunt. Item quòd omnia sacramenta Ecclesiæ, videlicet

Sacra-